

جوخه شکار

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

به این اسامی خوب دقت کنید: رامین رضاییان (سپاهان)، صادق محرمی (دینامو آگرب کراسوی)، صالح حمدانی (استقلال)، حسین کنعانی زادگان (الا هلی قطر)، مجید حسینی (کاپرسی اسپور ترکیه)، مرتضی پورعلی گنجی (پرسپولیس)، شجاع خلیل زاده (الا هلی قطر)، ابوالفضل جلالی (استقلال)، میلاد محمدی (آک یونان)، امید نورافکن (سپاهان). هر چند اینها نفرات منتخب کارلوس کی‌روش برای خط دفاع صرفاً جهت اردو و مسابقات پیش رو هستند اما عقل سلیم این را هم می‌داند که ما دیگر وقت و میدانی برای مسابقه بیشتر نداریم. اینکه چگونه به این نفرات نگاه کنیم و چگونه پیرامون آن قضاوت داشته باشیم، به خودمان بستگی دارد. می‌توانیم بگویم فلان مدافع و فلان مدافع جاماندند و می‌توانیم به سرمربی اعتماد کنیم اما در هر دو حالت، نظر مابقی اهمیت است! نظر اصلی با سرمربی است و او فعلاً با اینها به شکار مهاجمان اروگوئه و سنگال می‌رود.

سؤال اصلی اینجا نیست که کدام بازیکنان مورد انتخاب و هستند و کدام بازیکنان به‌صورت دکوری یا نمایشی دعوت شده‌اند. سؤال اصلی و مهم این است که آیا مردان احتمالی او برای جام جهانی، آماده درخشش در این دو بازی هستند و آیا ضعف آنها باعث تغییر نظر کی‌روش خواهد شد؟ کی‌روش از حالا نفرات نهایی خودش را قطر را انتخاب کرده. همه مربی‌های حاضر در جام جهانی دقیقاً می‌دانند با کدام نفرات و چه ترکیبی در مسابقات دور گروهی شرکت می‌کنند. ابهامی هم ندارند ولی صرفاً از بعد حرفه‌ای بودن، صبر می‌کنند تا فهرست نهایی را سر وقتش معرفی کنند. دلیل این امر این است که هم امکان مصدوم شدن یا کنار رفتن بازیکنی از فهرست وجود دارد و هم اینکه آنها دلشان می‌خواهد رقابت تا لحظه آخر پابرجا بماند. مسائل اقتصادی و اسپانسرهای مختلف را هم در نظر بگیرید. شاید نه در ایران ولی در کشورهای مدعی حضور در جمع هشت یا حتی شانزده تیم نهایی، قیمت فهرست نهایی بازیکنان حاضر در جام جهانی، گرانتر از آن است که زودتر از حد موعود فاش شود!

کمی صبر برای اینکه ببینیم مردان دفاعی کی‌روش در دو بازی پیش رو چگونه نمایشی خواهند داشت. ببینیم کارلوس شگفت‌زده می‌شود یا همه چیز همانی است که از قبل در ذهنش شکل گرفته!

یک چهارقطبی نزدیک

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

بزرگ‌ترین ابهام برای حدس زدن ترکیب اصلی تیم ملی در جام جهانی، درون قفس توری آن خواهد بود. بخش قابل توجهی از رقابت میان رقبای پیراهن شماره یک تیم ملی به لیگ

بیست و دوم کشیده شده. علیرضا بیرانوند و پیام نیازمند، دو دروازه‌بان مطرح کشورمان، از برتغال به مرزهای ایران بازگشتند. علی بیروز با بدو بازگشت خود، قفل دروازه پرسپولیس را به خوبی بیمه کرد و نیازمند هم در بازیسازی از منطقه دروازه فوق‌العاده ظاهر شده و حتی یک پاس گل به نام خود ثبت کرده. سیدحسین حسینی نیز

بارها با واکنش‌های بی‌نظیر خود منجی دروازه‌آبی‌های پایتخت شد. به این لیست برجسته، نام امیر عابدزاده را هم اضافه کنید؛ سنگربانی که به واسطه درخشش در یونفرادینای اسپانیا، حتی توجه استعدادیاب‌های سوپا را نیز در مقطعی به خود جلب کرد. قرار گرفتن نام هر چهار دروازه‌بان در لیست نهایی کارلوس کی‌روش

برای اردوی اتریش، یک معنای بسیار مهم دارد؛ این که رقابت میان بیرو، نیازمند، حسینی و عابدزاده کوچک، بسیار نزدیک‌تر و فشرده‌تر از آنی است که شما تصور می‌کنید؛ یعنی این‌که سی‌کیو حاضر نشده روی هیچ‌یک از چهار مدعی اصلی پیراهن دروازه‌بانی تیم ملی قلم قرمز بکشد.

اختلاف فاحشی نسبت به سه رقیب دیگر خود، مجرب‌ترین دروازه‌بان تیم ملی است. سه گلر ملی‌پوش دیگر حتی آماری نزدیک به ۵۰ بازی ملی، حضور در زمین در یک جام جهانی و مهار پناالنتی کریستیانو رونالدو را ندارند؛ اما انگیزه و هوشیاری لازم را برای کنار زدن بیرو با اولین غفلت وی دارند. این، حقیقتی است که هم حسینی

و نیازمند در لیگ برتر در حال اثبات آن هستند و هم بیرو می‌کوشد تا ما را به باور عکس آن برساند. به دیدارهای باقی‌مانده استقلال، سپاهان و پرسپولیس در نیم‌فصل اول خوب توجه کنید. شاید دروازه‌بان آغازگر تیم ملی از دل برترین خط دفاعی میان این سه تیم پیش از اردوی نهایی یوزهای پارسی بیرون بیاید.

فهرست بدون ریسک برای اردوی اتریش

تجربه و اعتماد، کلیدهای انتخاب کی‌روش

آرمن ساروخانیان
روزنامه‌نگار

هر چند کی‌روش بازیکنان لیگ برتری متنوعی را به اردوی اولیه تیم ملی دعوت کرده بود، ولی برای اردوی اتریش همان نام‌های آشنا را انتخاب کرد. لیگ بیست و دوم در این شش هفته هیچ پدیده‌ای نداشته و اکثر دعوت‌شدگان از لیگ هم نتوانستند خودشان را به فهرست تیم ملی تحمیل کنند. نمی‌توان از اختلاف سطح بازیکنان لیگ برتر و لژیونرها صرف‌نظر کرد، ولی کی‌روش هم در این فاصله کوتاه

تا جام جهانی ریسک نکرده و ترجیح داده سراغ بازیکنان آشنا برود.

مربی پرتغالی بازیکنانی را دعوت کرده که در زمان خودش در تیم ملی حضور داشتند یا در زمان اسکوجیج در ترکیب اصلی بودند. بیشترین بحث روزهای گذشته درباره پست دفاع وسط بود و کی‌روش علاوه بر دعوت از زوج کنعانی - شجاع که در دوره اسکوجیج فیکس بودند، پورعلی گنجی و حسینی را انتخاب کرده که در جام جهانی قبلی از آنها استفاده می‌کرد. در خط میانی عزت‌اللهی، ابراهیمی و حاج‌صفی مهره‌های مورد اعتماد

کی‌روش هستند و در خط حمله علاوه بر ستاره‌های لژیونری مثل طارمی، آزمون، جهانبخش و قللی‌زاده به مهاجم با سابقه‌ای مثل انصاری‌فرد هم دوباره اعتماد کرده. تنها چهره‌های فهرست کی‌روش که شامل این قاعده نمی‌شوند صالح حمدانی و ابوالفضل جلالی هستند. بازگشت رامین رضاییان، دفاع راست مورد علاقه کی‌روش قابل پیش‌بینی بود و محرمی، بازیکن مورد علاقه اسکوجیج که این روزها در لیگ قهرمانان اروپا حضور پررنگی دارد هم در لیست حاضر است. فراموش نکنیم که او

اولین بار از سوی کی‌روش به تیم ملی دعوت شد. حمدانی اما انتخاب سوم مربی پرتغالی برای این پست است؛ مدافعی که در دوره دراگان فرصت بازی زیادی پیدا نکرد. در سمت دیگر خط دفاع نورافکن، مدافع چپ مورد علاقه اسکوجیج و مهرداد محمدی، انتخاب قدیمی کی‌روش در این پست رقابت خواهند کرد، ولی جلالی هم دعوت شده تا بختش را در اردوی اتریش بیازماید. این مدافع چپ وقتی عضو سایپا بود از سوی اسکوجیج دعوت شد و در این فصل توانسته جای سلمانی در ترکیب استقلال را بگیرد.

بقیه انتخاب‌ها هم کاملاً منطبق با سلیقه‌ای است که از کی‌روش سراغ داشتیم. قابل انتظار بود که قایدی در انتخاب نهایی حاضر نباشد، چرا که مربی پرتغالی برای گوش‌ها به دنبال بازیکنی قدرتی است که در کارهای دفاعی هم حاضر باشد. در عوض ترابی در اردوی اتریش حضور دارد و می‌تواند بختش را برای حضور در فهرست جام جهانی آزمایش کند. ابهام بزرگ وضعیت آمادگی تعدادی از بازیکنان با تجربه تیم ملی است. پورعلی گنجی، عزت‌اللهی، محمدی، امیری، حاج‌صفی و انصاری‌فرد به دلایل مختلف در ماه‌های گذشته کمتر بازی کرده‌اند و اردوی اتریش می‌تواند عیار آنها را مشخص کند. کی‌روش در دو جام جهانی قبلی فرصت داشت برای جاهای خالی ترکیبش بازیکنی را پیدا کند و از نظر فنی و ذهنی بسازد، ولی این بار زمان کافی در اختیار ندارد و فقط می‌تواند امیدوار باشد که این بازیکنان بتوانند در آزمون قطر سربلند باشند. البته این به معنی نهایی بودن این فهرست نیست و اگر بازیکن دیگری در دو ماه باقی‌مانده بدرخشد، ممکن است بتواند خودش را به فهرست نهایی تحمیل کند.

خط هافبک بدون بازیکن خلاق

فرخ حساسی
روزنامه‌نگار ورزشی

فهرستی که کارلوس کی‌روش به‌عنوان فهرست قطعی جهت اردوی اتریش منتشر کرد، تا حد زیادی قابل پیش‌بینی و منطقی بود. در خط

هافبک امید ابراهیمی، عزت‌اللهی، سرلک، قدوس، نوراللهی، حاج‌صفی و وحید امیری معرفی شده‌اند. اینکه وحید امیری که مدت‌هاست مصدوم است چطور در فهرست تیم ملی قرار گرفته به علاقه شخصی کی‌روش به این بازیکن و تلاش برای رساندن

او به جام جهانی مربوط می‌شود. احسان حاج‌صفی هم بیشتر به دلیل رابطه خوب با سرمربی دعوت شده تا آمادگی و عملکرد خوب. او البته توانایی بازی در پست دفاع چپ را هم دارد اما چه در پست هافبک و چه دفاع، بعید است بازیکن اصلی

باشد هر چند غیرممکن نیست. به نظر می‌رسد از بین عزت‌اللهی، ابراهیمی و نوراللهی دو نفر در ترکیب اصلی به‌عنوان هافبک دفاعی قرار خواهند گرفت. اما در این خط فقدان یک بازیکن تکنیکی و بازیساز به چشم می‌خورد.

سروش رفیعی از ابتدا در فهرست کی‌روش نبود، سعید صادقی در فهرست اولیه بود و خط خورد و امیرحسین حسین زاده در جمع لژیونرهای دعوت شده قرار ندارد که البته هیچکدام از این بازیکنان هم در حد قرار گرفتن در ترکیب

اصلی تیم ملی نشان نداده‌اند. نبود هافبک تکنیکی و بازیساز مشکلی است که به کی‌روش مربوط نمی‌شود و پیش از این، اسکوجیج نیز از فقدان چنین بازیکنی در سطح بالای فوتبال ایران حرف زده بود. آماده شدن وحید امیری و البته سامان قدوس

می‌تواند بار تکنیکی این خط را افزایش دهد، اما با توجه به سیستم دفاعی قابل پیش‌بینی که کی‌روش در جام جهانی به کار خواهد گرفت، آمادگی هافبک‌های دفاعی می‌تواند کلیدی‌ترین و مهم‌ترین دغدغه او در برنامه‌های تاکتیکی باشد.

سایه روشن‌های یک لیست

یونس علیزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

دلخوش هستیم به تجربه کارلوس کی‌روش و این تنها امیدواری ما نسبت به آینده است. اگر یکی مثل کی‌روش در انتخاب آدم‌ها اشتباه کند، دیگر چطور می‌توان به اتفاقات فوتبال خوشبین بود؟ دعوی اصلی اهالی فوتبال با دراگان اسکوجیج دقیقاً بر سر همین موضوع بود و هیچ‌کس

نمی‌دانست چطور بعضی از بازیکنان انتخاب شده‌اند و راه‌شان به سمت کمپ کشیده است. کمترین انتظار این است که لیست کی‌روش، خالی از چنین چهره‌هایی باشد. او با این موضوع تا پایان جام جهانی دست و پنجه نرم می‌کند چون بخش بزرگی از حساسیت‌ها در خصوص لیست تیم ملی، به همین اسامی باز می‌گردد و سایه روشن‌های کار کی‌روش را می‌سازد. لیست او برای اردویی که از بامداد امروز آغاز شده،

تا حد زیادی قابل تشخیص بود ولی باید دید تا چه حد به بعضی از چهره‌ها که به نظر می‌رسد فوتبال‌شان یا تمام شده و یا در حال افول است، وفادار می‌ماند. نزدیک به جام جهانی، انتظارمان این است که کی‌روش راهی کاملاً متفاوت از اسکوجیج را طی کند و رویه‌ای را در پیش بگیرد که خاطرات تلخ بابت لیست‌های سرشار از مشکل او را فراموش کنیم. کی‌روش زمان و اجازه‌ای برای اشتباه کردن، در اختیار ندارد!

گذشته را فراموش کنید

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

لیست نهایی تیم ملی برای اردوی اتریش مشخص شد و با اضافه شدن لژیونرها بازیکنان اضافی داخلی خط خوردند. اگر اتفاق خاصی رخ ندهد می‌توان تا حد بسیار زیادی این لیست را لیست نهایی جام جهانی قطر دانست، با وجود اینکه حداقل دو الی سه تغییر در این لیست وجود خواهد

داشت. با نگاهی به بازیکنان دعوت شده می‌توان چند نکته را بخوبی فهمید؛ با دعوت شدن شجاع خلیل‌زاده به نظر می‌رسد که کی‌روش کدورت‌های قدیمی را دور ریخته و فقط شایستگی و صلاحیت فنی بازیکنان را برای حضور در جام جهانی در نظر گرفته. از سوی دیگر حضور بازیکنان کهنه‌کاری مثل امید ابراهیمی، کریم انصاری‌فرد و احسان حاج‌صفی نشان دهنده این است که در تیم کی‌روش جایی برای کشف

استعداد و جوانگرایی نیست و تجربه اولویت مرد پرتغالی در رقابت‌های ۲۰۲۲ قطر است که با توجه به زمان اندک باقیمانده تا شروع مسابقات کاملاً منطقی به نظر می‌رسد. ایران در دو بازی دوستانه خود در اتریش باید به مصاف تیم قدرتمند اروگوئه و سنگال بروم و کی‌روش بعد از سنجش بازیکنان در این دو بازی، بلیت قطر را بین بازیکنان نهایی تیمش پخش خواهد کرد.